

Arvoisa Lumivaaralainen, hyvä Lumivaara ja Karjala ystävä!

Kiitos kutsusta juhlaanne.

Päälläni on tätini tekemä Kaukolan puku.

Äidinäitini oli inkeriläinen, Vuoleelta. Hän oli inkerin pakolainen 15-vuotiaana kahden siskonsa kanssa ja he tulivat Kaukolaan, sieltä hän hakeutui Rouvasväen yhdistyksen perustamaan Käkisalmen käsityökouluun erään toisen inkeriläisen nuoren naisen kanssa ja sai vapaaoppilas paikan. Mummo oli kätevä käsistään ja oli aikanaan valinnut paapankin siitä syystä, että tämä oli käsistään kätevä ja hyvä tekijä, hirsitalon rakentamisen taitaja. Käkisalmen koulun käyminen oli mummon elämän pituinen ilon ja ylpeyden aihe. Paappa tai Iska oli syntynyt Sakkolan seurakuntaan kuuluvana 2.9.1902 Metsäpirtissä. Kerran oli yksi tädeistäni tuskaillut eronsa jälkeen elämän vaikeutta, johon Paappa oli tokaissut, vaikiaa sen elämän pittääkin olla. Niinpä.

Äitini oli metsäpirttiläinen, syntynyt vuonna 1932 ja mummo kävi hänet synnyttämässä Kaukolassa, koska siskot olivat siellä ja apu lähellä. Mummoni jätti inkeriläisen kotinsa ja äitini jätti Karjalan viimeisen kerran pikkulottana välirauhan jälkeen.

Toivon, että tässä kaupungin tervehdyksessä välitän arvostukseni, kunnioitukseni, kiitollisuuteni, sukurakkauteni, vahvat arvoni ja sen kaiken hyvän minkä olen saanut pelkästään edeltävien sukupolvien työn takia. Eihän meillä tätä kaikkea hyvää tänä päivänä olisi, jos emme saisi nauttia itsenäisyydestä ja edellisten sukupolvien työstä Suomen tulevaisuuden eteen. Kiitollisuus sotien sukupolvien uhrauksista on äärettömän suuri.

Jokaisella Teistä on oma tarinanne ja sukunne tarina. Jokaisen elämän tarina on tärkeä ja arvokas iloineen, suruineen, menetyksineen, tuskineen, onnen hetkineen ja saavutuksineen. Niihin jokaisen Lumivaaralaiseen elämäntarinaa, lapsuuden hetkiin, perheen, suvun tarinaan, traditioihin, kylän yhteisöllisyyteen ja niihin ainutlaatuisiin tunnelmiin pystytte sukeltamaan nyt tässä juhlassa. Juhlaa on, kun tunteet saavat tulla ja olla ystävien kesken.

Sieluun ja sydämeen on sotien 1939-44 aika jäänyt suomalaisilla. Siksi ukrainalaisten auttaminen ja tukeminen nyt, on meitä kaikkia lähellä. Elämme heidän kanssaan omaa historiaamme uudelleen ja Nato-jäsenyyden myötä toivomme, ettei se ole tulevaisuuttamme. Meidän ei pitäisi unohtaa historiaamme eikä niitä uhrauksia, mitä

sotien sukupolvet tekivät meidän kaikkien eteen. Nyt ovat historialliset vuodet meneillään ja Suomen turvallisuuden ja rauhan eteen ponnistellaan. Iltarukouksiin on syytä liittää pyyntö rauhan säilymisestä ja rauhan saavuttamisesta Ukrainaan, koska se mahdollisesti toisi rauhaa ja turvallisuutta myös Eurooppaan. Viro, Latvia, Liettua ja Suomi ovat eurooppalaisin silmin vaikeassa tilanteessa. Poisnukkuneen metsäpirttiläisen äitini sanoin, kunhan ei tulisi sotaa koskaan enää.

Mitä karjalaiset juuret ovat antaneet? Tunneälyä ja sosiaalisia taitoja, tunneherkkyyttä aistia toisista ihmisistä paljon. Positiivisuutta, elämä kantaa vaikka se koettelee. Pitää taipua muttei taittua. Sisua, periksi ei anneta. Rakkautta ihmisiin vauvasta vaariin. Vahvoja arvoja. Isänmaallisuutta. Juuria, jotta olisi vahvat siivet. Rehellisyyttä. Sitoutuneisuutta omiin ratkaisuihin. Hyviä lapsuuden muistoja. Iloa ja huumoria, ystävällisyyttä. Pilke tuli olla silmäkulmassa.

Kenttäposti-julkaisussa 2/2021 oli artikkeli Lottajärjestön johtaja Fanni Luukkosesta, joka teki aikanaan Lottajärjestöstä kansainvälisen kaiken muun organisoinnin, opetuksen ja valmennuksen ohella. Kun Lottajärjestö lakkautettiin marraskuussa 1944, se oli Fanni Luukkaiselle kova isku. Hän kirjoitti ystävälleen joulukuussa 1944: Sydän on vielä kaiken jäljeltä kuin olisi kuolema käynyt mailla, ottanut kalleinta ja jättänyt tyhjyyden, jolle ei löydy täyteyttä, autiuden, mihin ei ole voinut kotiutua. Siksi ja kun ei tätä voi kertoa, eikä kuvata, jää sana tyhjäksi. Hänen hautakivellään on lause: Isänmaa on Jumalan ajatus.

Isänmaata rakastaen ja karjalaisuudesta ja edellisten sukupolvien työstä kiitollisena, jatketaan yhdessä hyvän elämän rakentamista itsenäisessä Suomessa ja elämäntäyteistä, karjalaisen iloista tunnelmaa ja rakkautta luoden tuleville sukupolville. Ilo pintaan vaik syvän märkänis.

Kiitos Teille karjalaisten muistojen ja arvojen säilyttämisestä.

Arvokasta ja hyvää Lumivaara juhlaa Kurikan kaupungin puolesta.